సొల్యూషన్

ఎ.వి.సీతారామమూర్తి

సాయంత్రం యిల్లుజేరిన రాజారావుకి గుమ్మంలో సరళ కన్పించకపోగానే ఆశ్చర్యమేసింది - ఆశ్చర్యంతో పాటు అనుమానం కూడ వచ్చింది - రోజూ అయితే ఆ వేళకు తలుపులు తీసుకుని భర్త గురించి ఎదురు చూసేది సరళ- రాజారావు వచ్చాకనే కాఫీలు కలిపేది - అంతవరకూ ఆమె కూడ తాగేదికాదు.

తలుపుతట్టిన పది నిముషాల తర్వాత వచ్చి గడియతీసి వెళ్ళిపోయింది సరళ - ఈ మాటు రాజారావ్‌కి తన అనుమానం నిజమేమోనన్న నమ్మకం కలిగింది.

సరళ ఎంచేతనో అలిగింది-లేకుంటే ఎందుకలా ముఖం చాటేసుకు తిరుగుతుంది? కాఫీ యివ్వకపోతేపోయె కనీసం మాట్లాడ్డానికేం?

ఆఫీసులో కష్టపడి యింటికి వచ్చిన మగాడిని విసిగించకూడదన్నైనా వుండదు కాబోలు యీ ఆడవాళ్లకి.

రాజారావు తన మనసులో రగులుతున్న ఆలోచనలను అక్కడితో ఆపాడు-ఆడదానికి అందులో శ్రీమతికి అలకొచ్చినా కోపమొచ్చినా మగాడికి ఎటువంటి ఆలోచనలు పనిరావు. ఆమె కోపానికి తట్టుకోవాలి. యేమన్నా పడాలి-చిరునవ్వుతోనే జవాబు చెప్పాలి-ప్రేమతో లాలించాలి-లేకపోతే ఆనాటి నుంచి నాలుగు రోజుల వరకూ పిల్లి పొయ్యిలోనూ, తామువిడివిడిగానూ పడుకోటం తప్పదు!

ఈజీ చైర్‌లో కూర్చొని ఆలోచిస్తున్నరాజారావుకుఎదురుగా కాఫీకప్పుతో నిలిచిన సరళనిచూస్తే ఆశ్చర్యమేసింది. కాఫీ కప్పు అందుకుంటూ ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు. గాఢ నిద్రపోయి లేచిన తర్వాత వుండే కళ్ళలా ఆమె కళ్ళు వుబ్బి వున్నాయి-తెల్లటి ఆ బుగ్గల మీద చారలు స్పష్టంగా కన్పించాయి

కాఫీ కప్పును క్రింద పెట్టి మృదువుగా ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు రాజారావు.

"నన్నొదలండి-నా కవతల బండెడు చాకిరీ వుంది. మీతో సరసాలాడ్డానికి నా కెలా కుదుర్తుంది" అంటూ తప్పించుకునివెళ్ళిపోయింది సరళ-ఆమెకంఠంలో మునుపున్న సరళత కన్పించలేదు.

ఎంత ఆలోచించినా ఆమె కోపానికి కారణమేమిటో వూహించలేకపోయాడు రాజారావు.

స్నానంచేసివచ్చి వంటింట్లో ఆమెకెదురుగా పీట వాల్చుకు కూర్చున్నాడు. సరళ అదేం పట్టించుకోనట్లు తన పనిలో తాను నిమగ్నమై పోయింది

"మా సరళాదేవికి సినిమా చూపించి ఎన్నాళ్ళయిందో — వెళ్తే బాగుణ్ణు-" అన్నాడు ఆమెవైపు చూసి

సరళ వెనక్కుతిరిగి రాజారావు కళ్లలోకి ఎర్రగాచూసింది-అదే అదను చేసుకుని రాజారావు చిన్న నవ్వునవ్వి

"ఏం వెళ్దామా" అన్నాడు.

"నా కదొక్కటే తక్కువైంది - అయినా పెళ్ళాంకో చీరకొనాలనీ, సినిమా చూపించాలనీ, పువ్వులు తేవాలనీ ఒకరు చెబితేగాని తెలియని మీలోయింతమార్పు రావటం నా అదృష్టమే-" అంది వెటకారంగా

రాజారావు వున్నపాళంగా లేచివెళ్ళి సరళ రెండు భుజాల్నీ తన చేతుల్లో బిగించి ఆమెను తన వైపుకు తిప్పుకున్నాడు.

"ఏమిటో చాల వేడిమీదున్నారు అమ్మాయిగారు! అన్నాడు."

"వయసులోని యీ వేడీ యీ కోరికలూ మీకు పనికిరావుగా – ఎంతసేపూ మీరు చెప్పినట్లు చెయ్యాలి. మీ మాటలు వింటూ మీ చేతిలో కీలుబొమ్మ అవ్వాలి. అప్పుడే మీకు సంతృప్తి" అంది- ఉక్రోషంగా.

గాలి తనమీదకు మళ్ళిందని తెలియగానే రాజారావుకి అసలు సంగతి అర్థమైంది. సరళ చిరకాల స్నేహితురాలు వనజ వచ్చి వుంటుంది – వచ్చింది వచ్చినట్లుండక వాళ్ళాయనగారికి జీతమెంత పెరిగిందో, తనకెన్ని చీరలు కొన్నారో, యింట్లో యేయే సామానులు కొన్నదో అన్నీ చెబుతుంది. ఆమెకదే పని. పైగా 'గేస్‌స్టవ్' 'కుక్కరూ' లేనిదే వంటేమిటమ్మా అంటుంది–మీరు విమ్ వాడరూ? అని ఆశ్చర్యపోతుంది. డబుల్‌కాట్ బెడ్ లేకుంటే నా కసలు నిద్రపట్టదు–' ఈ ధోరణిలో సాగుతుందామె సంభాషణ.

ఆ మధ్య వాళ్ళ చుట్టాల పెళ్ళికిసరళ వెళ్తే తీసుకొచ్చేందుకు తనువెళ్ళినప్పుడు విన్నా డామె మాటలు. కాకపోయినా మనిషి తత్వం తెల్సుకోవడమెంత సేపు?

'ఏయ్ సరళా–మనం దెబ్బలాడుకోడం మాటకేంగాని వెళ్దామా వద్దా చెప్పు–" అన్నాడు నెమ్మదిగా.

"నేనేం దెబ్బలాడాను? అయినా నా మొహం ఎప్పుడూ మీ కళ్ళకలాగే కన్పిస్తుంది–నలుగురిలో కెళ్ళేటప్పుడు మంచి చీర కావాలనడం మీ దృష్టిలో తప్పు – అంతేగా? అటువంటి కోరికలు నేనుకోరకూడదు. నెలకు మూడొందలు తెచ్చుకుంటున్న వాడి పెళ్ళాం ఎలా వుండాలో మీకు తెలియక పోయినా నాకు తెల్సు. నేనే భర్తను మీరేభార్య అయితే నేనెలా చూసేదాన్నో మీకు తెలిసేది."

ఈ మాటకు రాజారావుకి నవ్వాగలేదు.

సరళకి ఫుల్ వాయిల్ చీరమీదకంటె నైలెక్స్ చీరమీద, నైలెక్స్ చీరమీద కంటె కోలీసింథ్ చీరమీద మక్కువ ఎక్కువన్న సంగతి తనకుతెల్సు. జీతం మూడొందలన్నమాటేగాని చేతికొచ్చేది రెండొందలకు మించదు. ఇంటద్దెకు, బాకీలకూ పోగా పదోతారీకుక్క పైసా మిగలదు. కాని ఆపాటిదానికే మూడొందలు తెచ్చుకొంటున్నామని గర్వపడ్డం రాజారావు కిష్టంవుండదు.

సరళమాత్రం హోదాగా వుండాలంటుంది–చీరలంటుంది-నగలంటుంది–స్టీలు గిన్నెలంటుంది–గేస్ పొయ్యి అంటుంది.

రాజారావు అన్నిటికీ సరే నంటూనే వాయిదాలు వేస్తాడు.

"నాకీసారి కోలీసింథ్ చీర కొంటేనే మీతో సిన్మాకి రావటం–అంత వరకూ రాను. నన్ను పిలవకండి–"అంటూ వెళ్ళిపోయింది సరళ.

లేచి పడకగదిలోకి వచ్చి రాజారావుకి వనజ వచ్చి వెళ్ళినట్లు నిర్ధారణ

అయింది. హార్లిక్స్ త్రాగిన ఎంగిలి కప్పులు అక్కడే వున్నాయి. తనకంటె గొప్పవారొస్తేనేగాని హార్లిక్స్ కలపదు సరళ - నీరసంగా వున్నా తను తాగదు ఒకరి దగ్గరైనా మనకు గౌరవం వుండక పోతే ఎలా అంటుంది.

వచ్చే జీతంతో శక్తికి మించిన పరుగులు పెట్టకూడదని ఎలా చెప్పాలో, ఆమెనెలా మార్చాలో ఎప్పటికీ అర్థం గాని సమస్యయింది రాజారావుకి.

ఆరోజుకిక ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. రాజారావుకి భోజనంపెట్టి తను తినకుండానే లైటార్పి పడుకుంది సరళ - మనసులో వున్నా యేమి అనలేక వూరుకున్నాడు రాజారావు.

భార్యాభర్తల మధ్య ఎన్ని భేదాభిప్రాయాలున్నా మళ్ళీ కలిసిపోవటం సహజం. వారం రోజుల్లో మళ్ళీ మామూలు మనుషులై పోయారు సరళా, రాజారావూ. కాని రాజారావు మనసులో ఆరాటం పోలేదు.

శనివారం వుదయం ఆఫీసుకు వెళ్తూ "అన్నట్టు సరళా నీకు చెప్పడమే మరచిపోయాను. నా చిన్ననాటి స్నేహితుడు గోపాల్ నిన్న కనిపించాడు. వుద్యోగం లేదట-అత్తవారి దీ వూరేనట. అయ్యో అనిపించినా యేం చేయగలం చెప్పు. వుద్యోగం లేకుండా పెళ్ళిచేసుకోవడమే తప్పు - మా యింటికోసారి రారా అన్నాను" రాజారావు మాట పూర్తి కాకుండానే.

"అయ్యో మీస్నేహం బంగారంగానూ, పోనీ ఆదివారం కదా భోజనానికైనా ఆ యిల్లాలితో రమ్మనలేకపొయ్యారూ?" అంది సరళ.

"అదేఅదే - ఆ మాటే అందామనుకున్నాను. కాని నువ్వేమంటావోనని..." నసిగాడు రాజారావు.

"నే నెప్పుడైనా మీ యిష్టానికడ్డొచ్చానా చెప్పండి - యిప్పుడైతేనేం పిలవండి" అంది.

ఎగిరి గంతేసి వెళ్ళిపోయాడు రాజారావు.

* * *

ఆ రోజే యిల్లు కడిగి గదులన్నీ శుభ్రంగా సర్దింది సరళ - అల్మారాలో సామానంతా నీటుగా అమర్చింది, ఫోటోలు తుడిచి యధాస్థానంలో వుంచింది. ముందు గదిలో టేబుల్ మీద కొత్తగుడ్డ వేసి కుర్చీలు చక్కగా అమర్చింది. వంటింట్లో డబ్బాలన్నీ సర్ది స్టౌవ్‌లు ఎత్తుగా పెట్టుకుంది - పినిపిల్లను పెందరాడే రమ్మని ఆర్డరు జారీచేసింది.

ఆ సాయంత్రం రాజారావుకు ఇంట్లో చాలా మార్పులు కనిపించాయి - యిద్దరొస్తున్నారంటే పదిమందికీ సరిపడ హడావుడి చేస్తుంది సరళ - వాళ్ళముందు తమ హోదా అంతస్తులను చూపాలనే ఆమె తాపత్రయం.

మారు మాట్లాడకుండా తనలో తనే నవ్వుకుని వూరుకున్నాడు రాజారావు.

*　　*　　*

"అబ్బబ్బబ్బ! యింకా నిద్రలేవ లేదూ?" అంటూ వచ్చిన సరళ కేకకు కళ్ళువిప్పి చూశాడు రాజారావు స్నానం చేసి మంచిచీర కట్టుకొని మల్లెపువ్వులా తయారైంది సరళ - లేచి దంతావధానం చేసుకునేసరికి టేబుల్ మీద కాఫీ, దానితో పాటు డైలీ పేపరు రెడీగా వున్నాయి.

స్నానం చేసి వస్తూ వంటింట్లోకి తొంగి చూసిన రాజారావుకి సరళ యిడ్లీప్లేట్లు క్రిందికి దించుతూ కన్పించింది.

'భారీయేర్పాట్లే!' అనుకున్నాడు మనసులో—

తొమ్మిది అయ్యేసరికి గోపాలం, అతని భార్య లత రానేవచ్చారు. ముందు గదిలో కాస్సేపు కూర్చుని పరిచయాలూ, మాటామంతీ అయ్యాక టిఫిన్ అందించింది సరళ-

"నాకిక్కడెందుకండీ-నేనూ లోపలి కొస్తా" అంది లత.

"మాయింట్లో అటువంటి మొహ

మాటాలేం లేవు అని సరళ అంటున్నా తన ప్లేటును పట్టుకుని లోపలికి వచ్చేసింది లత.

మగాళ్ళిద్దరూ ముందు గదిలో మాటల్లో పడ్డారు.

కాఫీ లయ్యాక లతకు యిల్లంతా చూపించింది సరళ.

'ఈ మాత్రం పోర్షనన్నా లేకపోతే తోచదు సుమండీ - బాత్ రూమూ లేవ్రటీ సెపరేట్‌గా లేకపోతే అసలు కుదరదుమాకు. నూటపాతికయిస్తున్నాం' అంటూ మొదలుపెట్టి తను ఆమెముందు ఎంత గొప్పదో నిరూపించే అన్ని ప్రయత్నాలూ చేసింది సరళ. అంతావిన్న లత తన గోడు మొదలు పెట్టింది.

"యేమిటో వదినగారూ - అన్నయ్యగారికి వుద్యోగముండ బట్టి నాలుగూ కొనుక్కుని హాయిగా వుండగలుగుతున్నారు. పైవారని పైసా అడగక్కర లేదు.

మీ అన్నయ్యగారి పరిస్థితి చూడండి- ఏఒక్క వుద్యోగాన్నీ నిలబెట్టుకోరు- తన చదువుకి, హోదాకీ తగిన వుద్యోగం రాలేదని అన్నిటినీ విడిచి పెట్టేస్తున్నారు. చూడండి! మా యింట్లో ఒక విలువైన సామానులేదు — అమ్ముకుంది కన్నా ఒక నగలేదు - యేమైనా సంసారం మగవాడిమీద ఆధారపడి వుంటుంది - మగవాడు స్థిరమైన వాడైతే ఆడదానికి అంతకంటె అదృష్టమేముంటుంది? స్థిరత్వమంటూ వుంటే పెళ్ళానికి కొనేచీర దగ్గర నుండి స్వంతానికోయిల్లు కట్టుకునే వరకూ అన్నీ స్వయంగా చూసుకుంటారు - ఉన్న దాంట్లోనే క్లుప్తంగా గడుపుతారు.

మీ అన్నయ్యగారలాకాదు. ఈ రోజు వంద తెచ్చారంటే అవి ఆర్పేసేవరకూ నిద్ర పట్టదాయనకు. ఇక ఫ్రెండ్స్‌తో సినిమాలకు వెళ్తే గొప్పకోసం పదులూ పాతికలూ ఖర్చుచేస్తారు. యింట్లో బియ్యం లేవని తెల్సినాకూడా. చూడండీ మనం ఆడవాళ్ళం — మనమే యేదో పొదుపు చెయ్యాలి. వాళ్ళ దుబారాని అరికట్టాలి ఈ మాటపైకంటే ఆయనకు కోపం - 'నేనేం దుబారా చేశాను.' అంటారు. మీరే ఆలోచించండి పుట్టింది ఆడపిల్ల - రేపుదాని బాధ్యతంతా మోసి దాని ముద్దూ ముచ్చటా ఎవరు చూస్తారు చెప్పండి? ఈ చీర చూడండి నూటనలభై పెట్టి కొన్నారు - ఇంతకు ముందు చేసే వుద్యోగం వూడినప్పుడు చేతికొచ్చిన మూడొందలుపెట్టి యీ చీర కొన్నారు - ఆయనో టెర్లిన్ జత కుట్టించుకున్నారు. వద్దని అనను - కానీ మన పరిస్థితి కూడ చూసుకోవాలి కదండీ"

లతమాటలు వింటూంటే సరళలో కొంత చైతన్యం కలిగింది. లత చెప్పినది నిజమే-

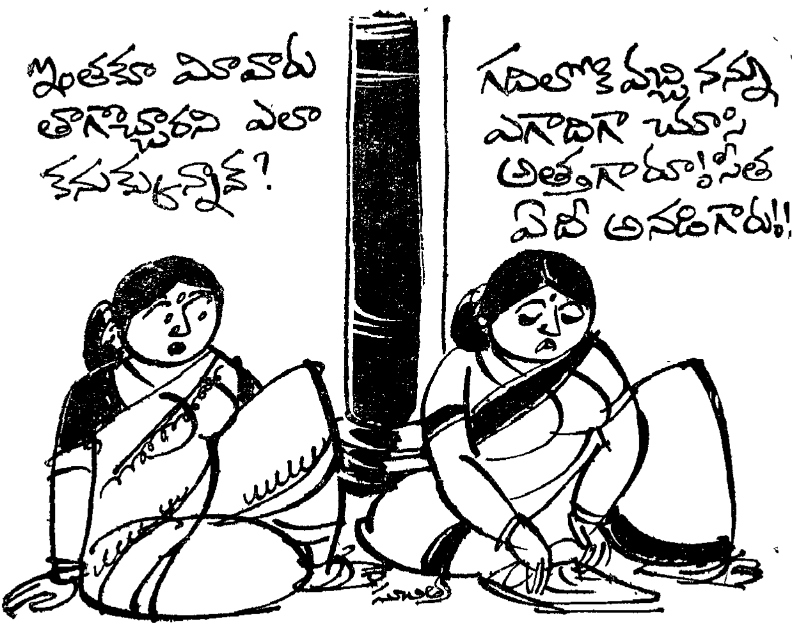

మగవాడి అండలేకపోతే ఆడదెందుకు పనికొస్తుంది? అలాగే స్థిరత్వంలేని మగాడితో చేసే కాపరంకంటె ఆడదానికి నరకమే మేలు!

భోజనాలై వాళ్ళు వెళ్ళిపోయినా లత మాటలే సరళ మనస్సులో నాటుకుని బలంగా పనిచేయడం మొదలుపెట్టాయి.

అన్ని విధాలా తనకు అనువైన భర్త లభించాడు. కాని తనే పైపై ఆశలకులోనై జీవితాన్ని నరకం చేసుకుంటూందేమో ననిపించింది.

ఆ రాత్రి వంటరిగా పడుకున్న రాజారావుని గట్టిగా ప్రేమతో హత్తుకుంది సరళ – నిద్ర వస్తున్న రాజారావుకి పరిస్థితి అర్థమై నవ్వుకున్నాడు – స్నేహితుడి యుక్తి పనిచేసినందుకు సంతోషించాడు – అలా ఒకరికొకరు దగ్గరైన రాజారావూ సరళా మరి జీవితంలో వేరు కాలేదు.